

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.055/2014/4.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 4.M.1213/2011. szám alatt indított - mely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében az osztályvezető által képviselt Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal beavatkozott - a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 29-én kelt 4.M.1213/2011/28. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.1213/2011/28. számú ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben az alperest új eljárásra kötelezi.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2011. május 13. napján kelt határozatával a felperes részére megállapított rokkantsági nyugellátást 2011. július 7. napjától megszüntette, mivel a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (a továbbiakban: NRSZH) első fokon eljáró szakértői bizottságának állásfoglalása szerint az össz-szervezeti egészségkárosodása 43%, amely nem éri el a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 36/A. § (1) bekezdésében meghatározott legalább 50%-os mértéket. A felperes fellebbezése folytán eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Jogorvoslati Főosztálya 2011. augusztus 8. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta és változatlan indokolással utasította el a felperes fellebbezését, mivel az NRSZH másodfokon eljáró bizottságának szakhatósági állásfoglalása szerint is a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke 43%-os, azaz nem éri el a Tny. 36/A. §-ban meghatározott 50%-os mértéket.

A társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a felperes kérte megállapítani, hogy rokkantsága folyamatosan fennáll. Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 4.M.1213/2011/28. számú ítéletével az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Jogorvoslati Főosztálya 2011. augusztus 8-án kelt határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte a Pp. 339. § és a Tny. 36/A. § alkalmazásával. A perben kirendelt Igazságügyi Orvosszakértői Intézet és az ETT Szakértői Testületének szakvéleménye alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes egészségkárosodásának a mértéke meghaladja az 50%-ot, állapotában javulás nem következett be, így rokkantsága folyamatosan fennáll.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását kérte a tekintetben, hogy a Kúria az alperest utasítsa új eljárásra, mivel a rehabilitáció kérdésében a közigazgatási eljárás indokolt. Álláspontja szerint a bíróság azáltal, hogy mindkét közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest nem utasította új eljárásra, megsértette a Pp. 339. § (1) bekezdés, a Tny. 36/A. § (1) bekezdés a)-b) pontjaiban, valamint a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Rjtv.) 30. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak megalapozottságára hivatkozással.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.

Peradat, hogy az alperes az össz-szervezeti egészségkárosodás 43%-os mértékére hivatkozva szüntette meg a felperes rokkantsági nyugdíját. A perben kirendelt Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézet Budapesti Orvosszakértői Intézete 60%-ban, az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testület (ETT ISZT) 51%-ban határozta meg a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértékét, mely fennállt már az NRSZH első- és másodfokú bizottság vizsgálata idején is, melyet a felülvizsgálati kérelmében az alperes sem vitatott. Erre tekintettel a Kúria irányadónak tekintette a jogerős ítéletben megállapított tényállást a felperes egészségkárosodásának mértéke és annak kezdő időpontja tekintetében.

A Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja értelmében rokkantsági nyugdíjra az jogosult, akinek az Rjtv. 1. § a) pontjában meghatározott egészségkárosodása 50-79%-os mértékű, ezzel összefüggésben a jelenlegi, vagy a képzettségének megfelelő más munkakörben való foglalkoztatásra rehabilitáció nélkül nem alkalmas, azonban a rehabilitációs szakértői szerv szakvéleménye alapján rehabilitációja nem javasolt.

Az alperes határozatainak - az NRSZH által a rehabilitálhatóság tárgyában adott szakhatósági állásfoglalásokon alapuló - megállapításai olyan tényhez - a felperes 43%-os egészségkárosodásához - kapcsolódtak, amely tény a perben a fentiek szerint megdőlt. A felperes foglalkoztatási és szociális szempontú rehabilitálhatóságára vonatkozóan a perben nem állt rendelkezésre olyan tartalmú, a felperes 50%-os mértékű egészségkárosodásából (kiinduló) vélemény, amelynek megalapozottságát a munkaügyi bíróságnak a Pp. 177. §-a szerinti szakértői bizonyítás elrendelésével kellett volna tisztáznia.

A Kúria a Tny. 36/A. § (1) bekezdése, a Pp. 177. §-a és a rehabilitációra vonatkozó jogi szabályozás értelmezésével összefüggésben - több eseti döntésében rámutatott [Mfv.III.10.874/2009/5., Mfv.III.10.875/2009/4., Mfv.III.10.541/2010/4., Mfv.III.10.530/2010/3.], hogy nem rendelhető el bizonyítás a rehabilitáció kérdésében, ha a társadalombiztosítási szerv kizárólag az egészségkárosodásra vonatkozó feltétel hiányában utasítja el az igénylő rokkantsági ellátásra való igényét vagy szünteti meg a rokkantságon alapuló ellátás folyósítását. Nincs helye a rehabilitációra vonatkozóan bizonyítás felvételének és döntésnek akkor sem, ha az alperes a perben bizonyítottathoz képest eltérő egészségkárosodáshoz viszonyítottan vizsgálta a rehabilitálhatóságot.

A fentiekből következően a munkaügyi bíróság akkor járt volna el

helyesen, ha az egészségkárosodás perben megállapított 50%-ot meghaladó mértékére tekintettel a rehabilitálhatóság vizsgálata kérdésében új eljárásra kötelezi a társadalombiztosítási szervet.

Mindezek alapján a Kúria a munkaügyi bíróság jogerős ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintve, az alperest új eljárásra kötelezte [Pp. 275. § (4) bekezdés, 339. § (1) bekezdés].

A megismételt eljárás során az alperes a Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont második fordulatóban foglalt feltételek fennállását a felperes 50%-os mértéket meghaladó egészségkárosodását alapul véve köteles vizsgálni.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.

A társadalombiztosítási perek tárgyi illeték- és

költségmentesek, ezért a felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. § alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2014. október 20.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő